

слѣдваніе-то на Св. Писаніе дойде въ познаніе на истиннѣ-тѣ, и чрѣзь единъ продавачъ на индугенціи, быде първомъ подбуденъ, да ся противи на сѣществуѣщи-тѣ злоупотрѣбленія на църквѣ-тѣ. Съ различіе че Цвингли въ отхвърленіе-то на обряды-тѣ бѣше по-бързъ и по-строгъ отъ Лютера, той въ всичко-то кое-то ся относя къмъ отстраняваніе-то на злоупотрѣбленія и заблужденія, бѣше напълно съгласенъ съ него; но въ опрѣдѣленіе-то на ново-то понятіе, тѣ достигнѣхъ до еднажъ точкѣ, върхъ коѣ-то тѣ не можихъ да ся съгласять, т. е. върхъ ученіе-то на Господнѣ-тѣ Вечерѣ, въ коѣ-то Лютеръ не е глѣдалъ само едно въспоминаніе както го глѣдалъ Цвингли, но едно срѣдство, за дѣйствително-то приѣманіе на тѣло-то и кръвь-тѣ на Господа Іисуса Христа. Разногласіе-то по между имъ не можихъ да ги примирять и слѣдствіе-то бѣше раздѣленіе-то на двѣ партіи коѣ-то ся присѣдинихъ къмъ едно-то или друго-то отъ тѣзи ученія, отъ кое-то и произлѣзохъ партія-та на Лютераны и Реформаты.

Жялно е че, двама толкози просвѣтени мъжіе, и такыва избранны орѣдія, не можихъ да ся съгласять въ истиннѣ-тѣ и да вършять голѣмото си дѣло наедно! Колко злополучіе, кое-то тогава не можеше още да ся прѣдвиди, можеше да ся избѣгне! Въ години 1520—25 свърши ся напълно църковно-то поправленіе въ Цюрихъ.

Бернъ, Базель и Шаффхаузенъ, послѣдува тойзи примѣръ въ 1528—29, и скоро по-голѣма-